

w ten sposób, że nadała nowe brzmienie postanowienia §1 pkt 3 lit. „a” uchwały Nr XXX/216/09, w którym właściwie ustaliła przedział określający dopuszczalną masę całkowitą ciągników siodłowych i balastowych, lecz nie ustaliła stawki podatku od środków transportowych dla tej grupy pojazdów. Z powyższego wynika, że Rada Miejska dokonując zmian w wymienionej wyżej uchwale zaniechała ustalenia stawki podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 ton i poniżej 12 ton. Zatem Rada Miejska nie wypełniła obowiązku ustalenia podatku od

środków transportowych dla ww. grupy pojazdów.

Z uwagi na powyższe Kolegium oceniło, że postanowienie §1 ust. 3 uchwały jest sprzeczne z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach (Dz.U. z 2002 r. Nr 9, poz. 84 z późn. zm.) i orzekło jak w sentencji uchwały.

Mając powyższe na uwadze Kolegium Izby orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni

od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

792

UCHWAŁA Nr 19/1148/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

§3 uchwały Nr XXXVII/250/09 Rady Gminy Szydłowo z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie obniżenia ceny skupu żyta do celów wymiaru podatku rolnego.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 2 grudnia 2009 r. Rada Gminy Szydłowo, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. nr 136, poz. 969 ze zm.) postanowieniem §1 Rada obniżyła średnią cenę skupu żyta przyjmowaną jako podstawa obliczenia wymiaru podatku rolnego na terenie Gminy. W paragrafie 3 przedmiotowej uchwały, Rada postanowiła, iż z dniem 31 grudnia 2009 r. traci moc uchwała Nr XXVI/155/08 Rady Gminy Szydłowo z dnia 30 października 2008 r. w sprawie obniżenia ceny skupu żyta do celów wymiaru podatku rolnego.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na

podstawie art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do ww. uchwały z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrywania sprawy na dzień 16 grudnia 2009 r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Postanowienie zawarte w paragrafie 3 uchwały jest zbędne, bowiem uchwała Nr XXVI/155/08 Rady Gminy Szydłowo z dnia 30 października 2008 r. przestanie obowiązywać z mocy prawa w dniu 31 grudnia 2009 roku. Albowiem z art. 6 ustawy o podatku rolnym wynika, że podatek rolny za rok podatkowy jest obliczany z uwzględnieniem średniej ceny skupu żyta za pierwsze trzy kwartały roku poprzedzającego rok podatkowy. Cenę tą jest zobowiązany podać w komunikacie Prezes Głównego Urzędu Statystycznego corocznie w Monitorze Polskim w terminie 20 dni po upływie trzeciego kwartału. Zatem w każdym roku podatkowym z reguły obowiązuje inna cena, którą rada gminy może obniżyć na podstawie art. 6 ust. 3 ustawy o podatku rolnym. Z uwagi na to, że co roku jest inna ustawowo określona cena skupu żyta, to uchwała rady obniżająca tą cenę wygasa wraz z upływem roku podatkowego.

Ponadto z paragrafu 126, załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. Zasady techniki prawodawczej (Dz.U. Nr 100 poz. 908), który na mocy postanowienia §143 tegoż rozporządzenia ma zastosowanie do aktów prawa miejscowego, wynika, iż w aktach prawa zamieszcza się przepis uchylający inny akt prawa tylko w przypadku, gdy ma ono uchylić:

- 1) akt prawa wcześniejszy, który został wydany na podstawie tego samego, nadal obowiązującego przepisu upoważniającego, przez:
 - a) ten sam organ, który wydaje akt prawa uchylający,
 - b) organ, którego właściwość przejął organ wydający akt prawa uchylający;

2) akt prawa wydany na podstawie nieobowiązującego przepisu upoważniającego, ale pozostawiony czasowo w mocy przez nową ustawę, chyba że nowa ustawa przestała obowiązywać. Natomiast w przypadku podanym w pkt 2, zachowanego w mocy aktu prawnego nie uchyla się, jeżeli upłynął termin, do którego nowa ustawa zachowała jego moc obowiązującą.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

POUCZENIE:

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni

od daty doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

793

UCHWAŁA Nr 19/1151/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 16 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) i art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

wyrażenia „lub archeologicznych” w postanowieniu §1 ust. 5 pkt 2 oraz załącznika Nr 2 uchwały Nr XXXI/374/2009 Rady Miasta i Gminy w Margoninie z dnia 24 czerwca 2009 r. w sprawie zasad udzielania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków, jako podjętych sprzecznie z przepisami prawa wskazanymi w uzasadnieniu.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXX/374/2009 z dnia 24 czerwca 2009 roku doręczoną tut. Izbie w dniu 27 listopada 2009 r. Rada Miasta i Gminy Margonin powołując się na przepisy art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym określiła zasady udzielania i rozliczania dotacji na prace konserwatorskie, restauratorskie i roboty budowlane dla obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru

zabytków znajdujących się na terenie gminy.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Przedstawiciela Miasta i Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały z uwagi na sprzeczność jej postanowień z art. 77 w związku z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 16 grudnia 2009 roku.

Rozpatrując sprawę przedmiotowej uchwały w dniu 16 grudnia 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Postanowieniem §1 ust. 5 pkt 2 Rada Miasta i Gminy ustaliła, że dotacja udzielona przez Radę na prace konserwatorskie, restauratorskie lub roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków może obejmować finansowanie nakładów koniecznych obejmujących przeprowadzenie badań konserwatorskich, architektonicznych lub archeologicznych.

W rozdziale 7 ustawy z dnia 23 lipca 2003 roku o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w artykułach od 71 do 83 uregulowane zostały zasady finansowania opieki nad zabytkami. Zgodnie z art. 71 ust. 1 ustawy – co do zasady – prace tego rodzaju winny być finansowane przez osobę (pod-